

อจินตามยกถา ว่าด้วยควาไม่ได้ตั้งใจ

**พระพรหมบัณฑิต
(ประยูร ธมฺมจิตฺโต)
วัดประยูรวงศาวาสวรวิหาร**

อจินตามยกลา
ว่าด้วยความไม่ได้ตั้งใจ

พระพรหมบัณฑิต (ประยูร ธมฺมจิตฺโต)

(ป.ธ.๘,ศ.,ดร.,ราชบัณฑิตกิตติมศักดิ์, อัครมหาบัณฑิต)

กรรมการมหาเถรสมาคม

ประธานสภาสากลวันวิสาขบูชาโลก

เจ้าอาวาสวัดประยุรวงศาวาสวรวิหาร

ประธานศูนย์พระปริยัตินิตยภัตแห่งคณะสงฆ์

ประธานศูนย์การเผยแผ่พระพุทธศาสนาแห่งชาติ

อุปนายกสภา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

พระธรรมเทศนาภันท์อุโบสถ

แสดงผ่านทางโซเซียลมีเดีย

ในวันธรรมสวนะ (วันพระแรม ๑๔ ค่ำ เดือน ๕)

ให้แก่ภิกษุ-สามเณร คณะอุบาสก-อุบาสิกา และสาธุชน

ณ พระอุโบสถ วัดประยุรวงศาวาสวรวิหาร

เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร

เมื่อวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๔

อจินตามยกถา ว่าด้วยความไม่ได้ตั้งใจ

พระพรหมบัณฑิต (ประยูร ธมฺมจิตฺโต)

(ป.ธ.๙,ศ.,ดร.,ราชบัณฑิตกิตติมศักดิ์, อัครมหาบัณฑิต)

กรรมการมหาเถรสมาคม ประธานสภาสากลวันวิสาขบูชาโลก

เจ้าอาวาสวัดประยุรวงศาวาส วรวิหาร

ประธานศูนย์พระปริยัตินิตเทศก์แห่งคณะสงฆ์

ประธานศูนย์การเผยแผ่พระพุทธศาสนาแห่งชาติ

อุปนายกสภา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

คำสำคัญ : พระธรรมเทศนาถ้อยคำอุโบสถ ผ่านทางโซเซียลมีเดีย
ในวันธรรมสวนะ(วันพระแรม ๑๔ ค่ำ เดือน ๕)
ให้แก่ภิกษุ-สามเณร คณะอุบาสก-อุบาสิกา และสาธุชน
ณ พระอุโบสถ วัดประยุรวงศาวาสวรวิหาร
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร
เมื่อวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๔

วัตถุประสงค์ : - เพื่อเป็นคลัง ศูนย์การเรียนรู้ และเป็นต้นแบบ
การแสดงพระธรรมเทศนา ปาฐกถา ธรรมกถา
สัมโมทนียกถา และอื่นๆ ในพระพรหมบัณฑิต
- เป็นธรรมวิทยาทาน

บรรณาธิการ : พระพรหมบัณฑิต

จัด/พิมพ์/แบบปก : พระมหาผล วิเชฏฐสมโณ

ตรวจทาน : พระครูโสภณปริยัตยานุกิจ, พระมหาผล วิเชฏฐสมโณ,
พระปลัดยรรยง ยสวฑฒโก, พระประสงค์ จิตธมฺโม,
สมัชญา เลิศชนะการ (ศา)

ติดต่อ : สำนักงานประชาสัมพันธ์วัดประยุรวงศาวาส วรวิหาร
โทร. ๐๒-๔๖๖-๑๖๙๓

Website : www.watprayoon.com

สำนักพิมพ์ : องค์การเผยแผ่วัดประยุรวงศาวาส

อจินตามยกถา
ว่าด้วยความไม่ได้ตั้งใจ

พระพรหมบัณฑิต

(ประยูร ธมฺมจิตฺโต ป.ธ.๙,ศ.,ดร.,ราชบัณฑิตกิตติมศักดิ์,เจ้าคณะภาคบัณฑิต)

กรรมการมหาเถรสมาคม

ประธานสภาสากลวันวิสาขบูชาโลก

เจ้าอาวาสวัดประยุรวงศาวาสวรวิหาร

ประธานศูนย์พระปริยัติมณฑลแห่งคณะสงฆ์

ประธานศูนย์การเผยแผ่พระพุทธศาสนาแห่งชาติ

อุปนายกสภามหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

จินตามยกถา ว่าด้วยความไม่ได้ตั้งใจ*

พระพรหมบัณฑิต (ประยูร ธมฺมจิตฺโต)
(ป.ธ.๘, ศ., ดร., ราชบัณฑิตกิตติมศักดิ์, อัครมหาบัณฑิต)
กรรมการมหาเถรสมาคม
ประธานสภาสากลวันวิชาพูชาโลก
เจ้าอาวาสวัดประยูรวงศาวาสวรวิหาร
ประธานศูนย์พระปริยัตินเทศก์แห่งคณะสงฆ์
ประธานศูนย์การเผยแผ่พระพุทธศาสนาแห่งชาติ
อุปนายกสภามหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

อจินติตมปิ ภาวติ

จินติตมปิ วินสสติ

น หิ จินตามยา โภคา

อิติถียา ปุริสสฺส วาติ.

พ.ช.า. ๒๘/๑๖๗

ณ บัดนี้ จักรับประทานแสดงพระธรรมมาเทศนาในจินตามยกถา
ว่าด้วยความไม่ได้ตั้งใจ เพื่อเป็นเครื่องประคับประคองฉลองศรัทธา ประดับ
ปัญญาบารมี อนุโมทนากุศลบุญราศีของญาติโยมพุทธศาสนิกชนทั้งหลาย ผู้
ชวนชวนมาบำเพ็ญบุญบำเพ็ญกุศลในวันนี้ ซึ่งเป็นวันพระใหญ่ใกล้กับวัน
สงกรานต์ อาจจะเรียกว่าอยู่ในช่วงเทศกาลวันสงกรานต์ หลายท่านเดินทางไป
เยี่ยมญาติหรือท่องเที่ยวทำบุญทำกุศลต่างจังหวัด หลายท่านถือโอกาส
อยู่บ้านหยุดเชื้อเพื่อชาติ แล้วก็ฟังพระธรรมเทศนานี้ ผ่านการถ่ายทอดสด

* พระธรรมเทศนากัณฑ์อุโบสถผ่านทางโซเชียลมีเดีย แสดงในวันธรรมสวนะ (วันพระแรม ๑๔ ค่ำ
เดือน ๕) ให้แก่ภิกษุ-สามเณร คณะอุบาสก-อุบาสิกา และสาธุชน ณ พระอุโบสถ วัดประยูรวงศาวาส
วรวิหาร เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๔

อจินตามยกถา ว่าด้วยความไม่ได้ตั้งใจ

ทางสื่อออนไลน์ของวัดประยุรวงศาวาส เรียกว่าเป็นการปรับกิจกรรมให้สอดคล้องกับเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์ ที่เคยวางแผนไว้ว่าวันสงกรานต์จะทำอะไรบ้าง อาจจะต้องยกเลิกหมด ที่คิดไว้ก็ไม่ได้ตั้งใจ ที่ทำไปก็ไม่ได้เตรียมการ ชีวิตมีอะไรที่ไม่ได้ตั้งใจอยู่เรื่อยๆ เรียกว่าความผิดพลาด เราจะจัดการกับมันได้อย่างไรเพื่อเตรียมใจรับปีใหม่แบบไทยๆ ในช่วงสงกรานต์

สงกรานต์ แปลว่า เคลื่อนหรือย้าย ปกติทุกเดือนพระอาทิตย์จะย้ายราศี คือที่อยู่บนท้องฟ้าซึ่งมี ๑๒ ราศีด้วยกัน ย้ายครั้งหนึ่งก็เปลี่ยนเดือนใหม่ คนโบราณเชื่อว่าโลกเป็นศูนย์กลางจักรวาล พระอาทิตย์ขึ้น พระอาทิตย์ตก วนรอบโลก เดือนที่พระอาทิตย์อยู่ในหมู่ดาวกุมภ์ ที่มีรูปเหมือนหมอน้ำ กลางคืนดาวรูปเหมือนหมอน้ำอยู่ตรงไหน พระอาทิตย์อยู่ตรงนั้นในเวลากลางวัน เขาเรียกว่าราศีกุมภ์ บนท้องฟ้าเวลากลางคืน มีดวงดาวที่เป็นรูปปลาอยู่ตรงไหน กลางวันพระอาทิตย์อยู่ตรงนั้น แสดงว่าพระอาทิตย์อยู่ในราศีมีน

วันที่ ๑๓ เมษายน พระอาทิตย์ย้ายจากราศีมีน ไปสู่ราศีเมษซึ่งเป็นรูปแกะบนท้องฟ้า ก็เป็นมหาสงกรานต์แปลว่าเคลื่อนย้ายครั้งใหญ่ ปกติพระอาทิตย์ย้ายราศีทุกเดือน แต่ว่าการย้ายเข้าสู่ราศีเมษ เรียกว่าย้ายครั้งใหญ่ เพราะว่าพอย้ายแล้วทำให้เปลี่ยนศักราช เปลี่ยนปีจุลศักราช เมื่อเปลี่ยนศักราชเช่นนี้จึงเรียกว่า “มหาสงกรานต์”

วันที่ ๑๕ เมษายน เป็นวันขึ้นปีใหม่ ซึ่งใช้ในประเทศอินเดีย พม่า ลังกา และไทยสมัยโบราณ อินเดียเรียกว่า “มหาศักราช” พม่าและไทยเรียกว่า “จุลศักราช” เป็นอย่างนี้มาแต่โบราณ ในประเทศแถบเอเชียอาคเนย์ต่อมาประเทศไทยได้ “พุทธศักราช” และขึ้นปีใหม่ตามคติสากลก็คือเดือน

มกราคมในปัจจุบัน แต่คนไทยสมัยโบราณก็ยังถือคติมหาสงกรานต์ เป็นวัน
ขึ้นปีใหม่ เตรียมการฉลองปีใหม่กันอย่างยิ่งใหญ่ แต่ละที่วางแผนล่วงหน้า
เพื่อจัดงานสงกรานต์

วัดประยุรวงศาวาสร่วมมือกับหลายวัด และบริษัทไทยเบฟเวอเรจ
จำกัด เตรียมจัดงาน Water Festival วิถีน้ำวิถีไทย จัดมาได้หลายปี และปีนี้
เป็นปีที่ ๖ วางแผนจัดอย่างยิ่งใหญ่อลังการ ใช้บริเวณพื้นที่ในเขมอ และด้าน
นอกริมฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยาเป็นพื้นที่จัดกิจกรรมทั้งหมด ได้จัดแถลงข่าวออก
สื่อต่างๆ เกี่ยวกับการจัดงานและการเตรียมการทุกอย่าง แต่ผลสุดท้ายสิ่งที่
คิดไม่ได้ทำ สิ่งที่ทำก็ไม่ได้คิด สิ่งที่คิดไว้ก็ไม่ได้สำเร็จตามที่คิด เพราะว่าวัด
ประกาศยกเลิกการจัดงานสงกรานต์ ดังที่หลายคนคิดจะไปต่างจังหวัดก็ไม่ได้
ไป ต้องยกเลิกการเดินทาง ถนนข้าวสารในกรุงเทพฯ ยกเลิกกิจกรรมทั้งหมด
เป็นต้น

นั่นแสดงว่าสิ่งที่คิดไว้ไม่เป็นไปตามที่ตั้งใจ ส่วนสิ่งที่ไม่คิดกลับเกิดขึ้นแบบ
อีกทีก็ครึกโครม นั่นคือ “โควิด - ๑๙” เมื่อวานทั่วประเทศมีคนติดเชื้อราย
ใหม่ ๗๘๘ คน ระลอกแรกทั้งปีที่แล้วเคยมีคนติดเชื้อในแต่ละวัน ไม่เคยสูง
เท่านี้ สิ่งที่ไม่คาดคิดก็เกิดขึ้น สิ่งที่คิดไว้ก็ไม่ได้ตั้งใจ ข้อนี้น้อมดังพระบาลีนิกข
บพท ที่ยกไว้ ณ เบื้องต้นว่า “อจินติตมปิ ภวติ จินติตมปิ วินสฺสติ เป็นต้น
แปลความว่า “สิ่งที่ไม่คิดก็กลับเป็นไปได้ สิ่งที่คิดไว้ก็มลายหายไป เพราะ
ว่าโลกทรัพย์สินทั้งหลายของหญิงหรือชาย หาได้สำเร็จด้วยความคิดไม่”
ความคิดอย่างเดียวไม่ทำให้สำเร็จได้ แต่สิ่งที่ไม่คาดคิดอาจเกิดขึ้นได้ สิ่งที่คิด
ไว้กลายเป็นสูญญากาศไป เช่นนี้ต้องลงมือทำอย่างไม่ย่อท้อ “น หิ จินตามยา
โกคา โภคทรัพย์ไม่ได้มาจากนั่งคิดฝัน” ล้มแล้วลุกขึ้นมาใหม่ ผิดพลาดปีนี้

อจินตามยกถา ว่าด้วยความไม่ได้ตั้งใจ

ฉลองสงกรานต์ไม่ได้ ปีหน้ายังมีโอกาสอีก ไม่ถ่อมมือถ่อมเท้ายอมรับโชคชะตา ความคิดแม้จะเป็นจุดเริ่มต้น แต่ไม่ใช่จุดจบของกิจกรรม จะทำอะไรต้องคิดก่อนทำเสมอ แต่ไม่ใช่ว่าสิ่งที่คิดที่ฝันที่วางแผนไว้จะได้ดังใจเสมอไป และสิ่งที่ได้ไม่คาดคิดจะไม่เกิดขึ้น ดังนั้นเราจะต้องเตรียมตัว ปรับตัว ให้ทันสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง

เรื่องโควิดนี้ทั่วโลกไม่เคยคาดคิดเลยว่าจะระบาดตั้งแต่ปี ๒๐๑๙ หรือปลายปี ๒๕๖๒ ระบาดรอบแรกใน ไทยต้นปี ๒๕๖๓ ระบาดรอบสองปลายปีเดียวกัน และระบาดรอบสามอีกในเดือนเมษายน ปี ๒๕๖๔ ก็คงจะเป็นอย่างนี้ไปจนกว่าวัคซีนจำนวนมากจะมาถึง เพราะฉะนั้น สิ่งที่ไม่คาดคิดก็เป็นไปได้ และสิ่งที่คิดวางแผนไว้ก็ไม่เป็นไปตามที่ต้องการ เราจะนั่งดูเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเฉยๆโดยไม่ทำอะไรเลยไม่ได้ เพราะไม่มีอะไรเปลี่ยนแปลงได้ดังใจโดยเราไม่ทำอะไรเลย ดังมีเรื่องเล่าว่า

ผู้โดยสารคนหนึ่งต้องการจะเดินทางไปงานสงกรานต์ต่างจังหวัด รถบัสคันที่เขาจะเดินทางมีตัวขึ้นหนึ่งให้บริการ ผู้โดยสารคนนี้ควักเงินซื้อตัวขึ้นหนึ่ง ทั้งที่คนขายตัวบอกว่าตัวขึ้นหนึ่งต้องจ่ายเพิ่มมากกว่าตัวขึ้นปกติ เขายอมจ่ายเงินเพิ่มเพื่อจะได้นั่งขึ้นหนึ่ง เขาสังเกตพบว่าคนอื่นๆ ได้ซื้อแต่ตัวขึ้นสองหรือขึ้นสาม ไม่เห็นมีใครซื้อตัวขึ้นหนึ่งเลย

พอถึงเวลารถจะออกเดินทาง คนขับรถประกาศให้ผู้โดยสารขึ้นรถ ผู้โดยสารคนที่ถือตัวขึ้นหนึ่ง เดินขึ้นรถเป็นคนแรกแล้วถามคนขับรถว่า "ตัวขึ้นหนึ่งให้นั่งตรงไหน"

เขาได้รับคำตอบว่า “นั่งตรงไหนก็ได้”

เขาย้อนว่า “ทำไมพูดอย่างนั้น นี่ตัวชั้นหนึ่งนะ จำราคาตั้งแพง”

คนขับรถบอกว่า “อยากจะนั่งตรงไหน ก็นั่งไปเถอะ นั่นแหละชั้นหนึ่ง”

ผู้โดยสารคนนั้นก็ไปนั่งหลังคนขับ คนที่ซื้อตัวชั้นสองขึ้นตามมาถามว่า “ชั้นสอง นั่งตรงไหน”

คนขับตอบว่า “นั่งตรงไหนก็ได้ ใครมาก่อนนั่งก่อน”

คนที่ซื้อตัวชั้นสองก็ผิดหวังอีก พอคนที่ซื้อตัวชั้นสามขึ้นมาก็เหมือนเดิม คือนั่งตามใจชอบ พอทุกคนนั่งกันครบ รถก็เคลื่อนออกไป ปรากฏว่าคนที่ซื้อตัวชั้นหนึ่งมีคนเดียวเท่านั้น ผู้โดยสารชั้นสองมีน้อยกว่าชั้นสามที่นั่งปะปนกันหมดเลย ไม่เห็นจะมีความแตกต่างกันตรงไหน คนซื้อตัวชั้นหนึ่งเกิดอารมณ์ขุ่นขึ้นในใจ ไม่พอใจ หน้าบอກบุญไม่รับ

รถวิ่งไปได้ครึ่งชั่วโมง คนขับรถเหยียบเบรกจนเสียงดังสนั่น รถหยุดกะทันหัน ผู้โดยสารต่างออกสั่นขวัญแขวน ส่งเสียงกรีดร้องด้วยความตกใจไปตามๆ กัน คนขับพูดผ่านเครื่องขยายเสียงว่า “ท่านผู้โดยสารทุกท่านโปรดทราบ รถไม่สามารถวิ่งต่อไปได้ ขณะนี้ยางล้อหลังมีปัญหา ต้องขอเชิญผู้โดยสารช่วยกันลงไปเปลี่ยนยางล้อกันหน่อย ขอเชิญครับ ขอเชิญผู้โดยสารที่ซื้อตัวชั้นสามทั้งหมดลงไปเปลี่ยนยาง”

พอคนที่ซื้อตัวชั้นสามลงไปกันหมดแล้วคนขับก็ประกาศอีกว่า “ขอเชิญผู้โดยสารที่ซื้อตัวชั้นสอง ลงไปกำกับดูแลการเปลี่ยนยางครับ”

ผู้โดยสารชั้นสองก็ลงไป เหลือแต่ผู้ซื้อตัวชั้นหนึ่งนั่งอยู่คนเดียว เขาถามคนขับว่า “แล้วจะให้ผมทำอะไร”

อจินตามยกถา ว่าด้วยความไม่ได้ตั้งใจ

คนขับตอบว่า “ไม่ต้องทำอะไร เพราะคุณซื้อตัวคันหนึ่ง คุณนั่งเฉยๆ
นี่แหละคือสิทธิพิเศษของตัวคันหนึ่ง”

ในโลกนี้มีคนอยู่ ๓ ประเภท เหมือนผู้โดยสารของรถคันนี้ นั่นคือ
๑) คนซื้อตัวคันสามเป็นคนลงมือทำ ๒) คนซื้อตัวคันสองคอยกำกับดูแลคนที่ลงมือทำ และ ๓) คนที่ซื้อตัวคันหนึ่ง ไม่ทำอะไรเลย ได้แต่นั่งดูคนอื่นทำ
หน้าที่

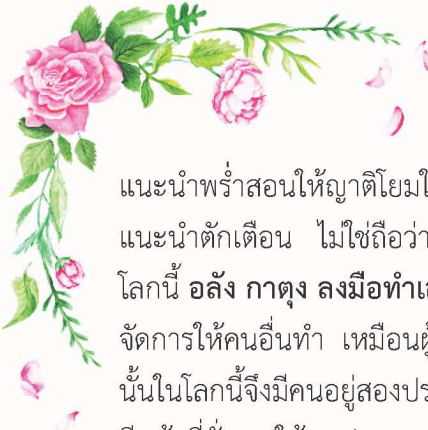
เมื่อเกิดเรื่องโควิดระบาดก็มีคน ๓ ประเภทเหมือนกัน คือ

ประเภทที่ ๑ คือ คนที่ออกไปต่อต้านโควิด ให้ชีวิตวิถีใหม่ นิว นอร์มอล

ประเภทที่ ๒ คือ คนที่กำกับดูแล คอยชี้แนะแนวทาง คอยตักเตือน
คอยบอกวิธีป้องกัน และสอนหลักการใช้ชีวิตอย่างไม่ประมาท

ประเภทที่ ๓ คือ คนที่ไม่ทำอะไรเลย นั่งดูอยู่เฉยๆ

ถามว่า ท่านเป็นผู้โดยสารชั้นไหน ระหว่างชั้นหนึ่งที่นั่งดูเฉยๆ ไม่ยุ่งกับ
ใคร และใครอย่ามายุ่งด้วย ผู้โดยสารชั้นสองที่ช่วยบอกช่วยเตือน ช่วยแนะนำ
และผู้โดยสารชั้นสามที่ลงมือทำทุกอย่างเพื่อต้านโควิด การที่จะเปลี่ยนโลก
หรือทำให้โลกนี้ดีขึ้น ไม่ได้นั่งดูเฉยๆ หลายคนอยากอยู่สบาย แบบพวกผู้
โดยสารชั้นหนึ่ง ไม่ยุ่งกับใคร คิดไปฝันไป แต่ไม่มีผลเชิงภาคปฏิบัติ ความคิด
จะมีผลต้องพูด ต้องทำเป็นแบบอย่าง คือ ต้องลงมาเป็นผู้โดยสารชั้นสอง ผู้
โดยสารชั้นสองอาจจะไม่ได้ลงมือทำเอง “แต่สอนให้จำ ทำให้ดู อยู่ให้เห็น”
สอนคนอื่นถึงพิษภัยของโควิดเป็นอย่างไร พ่อแม่ต้องบอกลูกหลาน ปู่ย่า
ตายายต้องแนะนำ รัฐบาลก็ต้องให้ความจริงแก่ประชาชน พระก็ต้องเทศน์

แนะนำพร่ำสอนให้ญาติโยมใช้ชีวิตอยู่อย่างผู้ไม่ประมาท ต้องสื่อสาร ต้องแนะนำตักเตือน ไม่ใช่ถือว่าธุระไม่ใช่ คนที่จะสร้างความเปลี่ยนแปลงให้กับโลกนี้ อลัง กาตุง ลงมือทำเอง เหมือนผู้โดยสารชั้นสาม หรือ อลัง สังวิธาตุง จัดการให้คนอื่นทำ เหมือนผู้โดยสารชั้นสอง ที่คอยดูแล ชี้นำแนวทาง ดังนั้นในโลกนี้จึงมีคนอยู่สองประเภท คือ เป็นผู้ปฏิบัติการณ์เอง หรือเป็นผู้บริหาร มีหน้าที่สั่งการให้คนประเภทแรกทำงาน

เพราะฉะนั้นในสถานการณ์ที่โควิด – ๑๙ ระบาด อย่าทำเป็นว่าอยู่บนหอคอยงาช้าง หรือหลบอยู่ในถ้ำคนเดียวไม่ยุ่งกับใคร ในที่สุดก็อยู่ไม่ได้ เราจะต้องออกมาแสดงความคิดเห็นแนะนำตักเตือน พระสงฆ์จะจำวัดอยู่แต่ในวัดไม่ได้ ต้องถือเป็นภาระธุระในการแนะนำสั่งสอนญาติโยมให้ไม่ประมาท คนทั่วไปก็อย่าเอาแต่ตำหนิกัน เมื่อเกิดเรื่องแล้วต้องรับผิดชอบร่วมกัน อย่าไปบอกว่าที่ระบาดรอบนี้เพราะกลุ่มนั้นกลุ่มนี้ อย่าเอาแต่นึกว่าโควิดกลับมาระบาดระลอกสองที่สมุทรสาครไม่เกี่ยวกับเรา ตอนนี้ระบาดในพวกเล่นการพนัน ไม่เกี่ยวกับเรา ตอนนี้ระบาดในสถานบันเทิง ไม่เกี่ยวกับเรา ตอนนี้ระบาดไปทั่วประเทศแล้ว จะไม่เกี่ยวกับเราได้อย่างไร

การนั่งอยู่บนหอคอยงาช้างแล้วบอกว่าไม่เกี่ยวกับนั้นเป็นไปได้ เราต้องใส่หน้ากากอนามัย ล้างมือ รักษาระยะห่างทางสังคม ถ้าคนใกล้ชิดไม่ใส่หน้ากากอนามัย ไม่ล้างมือ เป็นต้น ก็ต้องตักเตือนกัน มิฉะนั้นก็จะระบาดมาถึงตัวเรา ถึงญาติใกล้ชิดในบ้าน เราต้องทำเองด้วย แนะนำให้คนอื่นทำด้วย ถึงจะอยู่รอดกันทั้งประเทศ ถ้าเราถือว่าธุระไม่ใช่ ความหายนะอาจจะตามมาเหมือนเรื่อง “กัณฑ์หนุ”

หนูตัวหนึ่งอาศัยอยู่ในบ้านของชาวนา วันหนึ่งหนูแอบมองลอดช่อง
เข้าไปในบ้านเห็นเจ้าของบ้านกับภรรยาได้หิ้วกล่อมาใบหนึ่ง เปิดกล่อใน
บ้าน หนูแอบดูนี่กระหึ่มอึ้งมยอง ว่าเป็นกล่ออาหาร จะได้กินอร่อยในคืนนี้
แต่ที่ไหนได้ สิ่งที่อยู่ในกล่อเป็นกับดักหนูที่ซื้อมาใหม่ๆเพื่อจับหนูโดยเฉพาะ

ครั้นเห็นอย่างนั้น หนูตกใจสุดขีด ขนหัวลุกตั้งชัน พลังนึกในใจว่า
“อันตรายสำหรับชีวิตหนูมาถึงแล้ว เราอยู่หากินในบ้านนี้มานานไม่เคยมี
อันตรายเลย ตอนนี้ภัยใหญ่หลวงคุกคามแล้ว”

หนูจึงไปหาพันธมิตรคือแม่ไก่ ซึ่งพาลูกไก่กินอาหารอยู่ หนูกล่าวว่า
“แม่ไก่ บ้านเรามีกับดักหนู ช่วยคิดหาทางช่วยหนูหน่อย”

แม่ไก่กล่าวอย่างไม่แยแสว่า “นั่นเป็นปัญหาของหนู กับดักหนู ไม่เกี่ยว
กับไก่”

หนูไปบอกหมูในเล้า ว่า“พี่หมู ในบ้านเรามีกับดักหนู ช่วยไปบอกใคร
ก็ได้ให้ช่วยกันมาประทั่ง”

หมูก็บอกว่า “ไม่เกี่ยวกับหมูนะ” หมูก็ไม่สนใจอีก

หนูไปบอกวัวว่า “พี่วัว บ้านเรามีกับดักหนูแล้ว มันอันตรายมาก
ปล่อยไว้ไม่ได้ ”

วัวก็บอกว่า “นั่นมันดักหนูนะ ไม่ใช่กับดักวัว ไม่ใช่เรื่องของวัว”

หมูก็บอกว่า “ถ้าพวกเราต่างคนต่างอยู่ที่นี่ มันจะเหมือนกับที่ภาษาวัย
รุ่นเขาบอกว่า ร จ ต ก ม.”

วัวถามว่า “แปลว่าอะไร”

หนูตอบทันทีว่า “ร จ ต ก ม. เราจะตายกันหมด ถ้าหากว่า เราทำนิ่ง
ดูตาย เราจะพากันตายหมด”

วীবอกว่า “ว้าวไม่ตาย เพราะว้าวอยู่ในคอก หนูนั่นแหละจะตาย”

หนูกะสับกระสายกระวนกระวายใจยิ่งนัก นอนอยู่ตัวเดียวในโพรงไม่กล้าออกไปไหนเลย เพราะว่า เจ้าของบ้านนำกับดักหนูไปวางดักไว้ในครีวกะจะฆ่าหนูให้ตายแฉะดิน

กลางดึกของคืนนั้นนั่นเอง กับดักหนูที่เหวี่ยงไปโดนเข้าทำเสียงดังสนั่น กึกก้องยามราตรี ทำให้รู้ว่าผีสัตว์ผ่านไปแล้วก็ติดกับดักหนูเข้า ภรรยาของชาวนานอนฟังอยู่ พอได้ยินเสียงกับดักหนูดังลั่นเข้าเท่านั้น รีบลุกขึ้นโดยเร็ว ไม่ทันได้หยิบไฟฉายไปด้วย เดินเข้าไปในครีวที่มีดมืด ไม่มีแสงใดลอดผ่านให้เห็นได้เลย แต่ก็รู้จุดที่วางกับดักทิ้งไว้ พอเข้าไปตรงจุดนั้นเท่านั้น ก็เอื้อมมือไปคลำกับดักหนูนั้น ทันทีที่ยื่นมือไปโดนกับดักหนูเข้าเท่านั้น ก็ต้องร้องออกมาด้วยความเจ็บปวดสุดขีด เพราะสิ่งที่มือไปโดน คือเชื้อมันแหลมคมของงูพิษที่เลื้อยมาแย่งกินอาหารหนู จึงโดนกับดักหนูสับเข้าที่หางอย่างจัง ภรรยาของชาวนานึกว่าเป็นหนูใช้มือคลำดูในความมืด โดนอสรพิษร้ายกัด ร้องลั่นบ้าน เสียงดังทำให้คนตื่นกันทั้งบ้าน สามิจึงรีบนำเธอไปส่งโรงพยาบาล พอถึงโรงพยาบาลหมอก็รักษาอย่างสมัยโบราณ รักษาใช้ตามอาการ เพียงให้รับประทานยาสมุนไพรแก้ปวด ทำอะไรไม่ได้มากกว่านั้น ต้องพากลับมารักษาตัวที่บ้าน

ก่อนกลับบ้านหมอบอกว่า “สิ่งที่ต้องทำคือบำรุงกำลังคนไข้ด้วยซุ๊ปไก่”

พอชาวนาถึงบ้านก็ลงไปที่เล้าไก่ จับแม่ไก่เชือดทำซุ๊ปไก่ ตอนนั้นไก่ที่เคยบอกว่า “กับดักหนูไม่เกี่ยวกับไก่” ที่ไหนได้ “ไก่ตายแล้ว” เพราะเขานำไปทำซุ๊ปไก่

อยู่ต่อมา พวกญาติพากันมาเยี่ยมภรรยาที่ยังป่วยนอนชมด้วยพิษงู เมื่อญาติมากันหลายคน ต้องมีการเลี้ยงอาหารคนที่มาเยี่ยมใช้ จำเป็นต้อง

อจินตามยกถา ว่าด้วยความไม่ได้ตั้งใจ

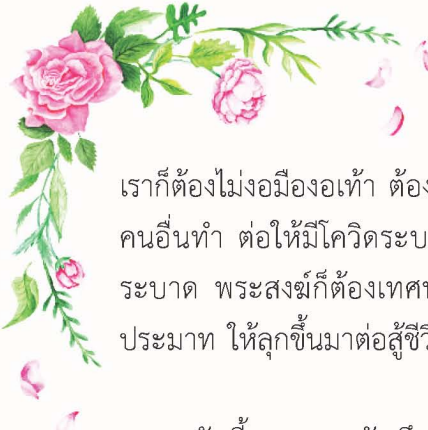
เชื้อดหมุทำเป็นอาหารเลี้ยงญาติที่มาเยี่ยมไข้ ชาวนาจัดการฆ่าหมู นี่เป็นเหตุให้ “หมูต้องตาย”

รักษาอาการอยู่ไม่นาน ภรรยาชาวนาทนไม่ไหว พืชวังเข้าสู่หัวใจ สิ้นใจตาย สามิจัดงานศพ มีคนมาร่วมงานศพกันทั้งหมู่บ้าน ชาวนาจำเป็นต้องฆ่าวัวทำเป็นอาหารเลี้ยงคนมาร่วมงานศพ สุดท้าย “วัวก็ตาย”

กับดักหนูอันเดียวทำให้สัตว์ในบ้านต้องตาย เพราะเหตุว่าสัตว์แต่ละตัวถือว่าอูระไม่ใช่ ไควดก็เหมือนกับดักหนูนั้นแหละ ถ้าแต่ละคนถือว่าไควดยังอยู่ไกล ไม่เกี่ยวกับตนเองแล้วนั่งอยู่บนหอคอยงาช้างก็จะพากันตายหมด ตอนนี้เชื้อโรคแพร่ขยายกันใหญ่ จะบอกว่าระบาดอยู่เฉพาะแค่สถานบันเทิง ไม่เกี่ยวกับวัดแล้วไม่ไปทำอะไรเลย อย่างนี้คงไม่ได้

เมื่อไควดเสียตกรายเข้ามาแล้ว ก็ต้องปิดและล้างสถานที่ คนที่ติดเชื้อต้องทำไหมโลน แสดงว่าไปไหนมาบ้าง คนที่สัมผัสใกล้ชิดผู้ป่วยต้องกักตัว ๑๔ วัน และต้องไปตรวจไควด ถ้าอ้างว่าไม่เกี่ยวกับเรา เชื้อก็จะแพร่ไปทั่ว แล้วเราจะตายกันหมด ฉะนั้นต้องเตือนกันไว้ว่า วัดเป็นสถานที่สาธารณะก็ต้องดูแลวัดของตนเองให้ดี เจ้าของร้านอาหารก็ต้องดูแลร้านอาหารของตนเองให้ดี โรงแรมที่พักก็เหมือนกันหมด ถ้าแต่ละคนบอกว่าอูระไม่ใช่ก็จะเป็นเหมือนเรื่องกับดักหนู คือเราจะกันตายหมด อันนี้กล่าวในฝ่ายที่ว่า “อจินติมปิ ภวติ สิ่งที่ไม่คิดก็มีขึ้นได้ จินติมปิ วินสสติ สิ่งที่เกิดไว้ก็มลายหายไปได้”

ต่อไปนี้จะขยายความพระบาลีที่เหลือว่า “น हि जिनमया भोका भोक्त्र्यंทั้งหลาย हास्राजैर्द्वयव्यक्तमि” ต่อให้ไควดระบาดขนาดนี้

เราก็ต้องไม่มืองอเท้า ต้องทำหน้าที่สองอย่าง คือ ๑. ทำเอง ๒. จัดการให้คนอื่นทำ ต่อให้มีโควิดระบาด เราก็ต้องทำมาหารับประทาน ต่อให้มีโควิดระบาด พระสงฆ์ก็ต้องเทศน์ต้องสอน ไม่ได้ทำเองก็ต้องเตือนสติให้คนอย่าประมาท ให้ลุกขึ้นมาต่อสู้ชีวิตต่อไป นี่ก็เป็นหน้าที่ของผู้ที่จัดการให้คนอื่นทำ

วันนี้เราอาจจะฝันถึงความมั่งคั่งแห่งภคทรัพย์หลังโควิดผ่านไป แต่ความฝันกลางวันหรือฝันเฟื่องไม่ได้ทำให้คนมั่งคั่ง เราต้องแปลความฝันไปสู่การปฏิบัติ บางคนเอาแต่ฝัน เรียกว่า “กลางคืนบังพวนคว้น กลางวันไม่ลุกเป็นไฟ” นั่นคือ บางคนกลางคืนนอนวางแผน แต่พอถึงกลางวันก็ยังคว้นโหมงคือวางแผนทั้งวันเหมือนฝันไม่ติดไฟ อย่างนี้เสียเวลา “กลางคืนบังพวนคว้น” คือ คิดวางแผน “กลางวันให้ลุกเป็นไฟ” คือลงมือปฏิบัติตามแผนก็จะสำเร็จตามความคิด การงานก็จะสำเร็จได้ อย่าคิดอย่างเดียวเพราะว่าเพียงความคิดไม่ทำให้สำเร็จได้ ดังใจ ต้องลงมือทำตามความคิดด้วย

บางคนคิดฝันและรอเวลาตั้ง ๓๐ ปีกว่าจะทำสำเร็จตามความฝันกลายเป็นมหาเศรษฐีของโลก ความสำเร็จของเขามาพร้อมกับสถานการณ์วิกฤตโควิด ก่อนโควิดชายผู้นี้ยังไม่มีเงินทองมากนัก แต่พอเกิดโควิดขึ้นมาตั้งแต่ปีที่แล้วมาปีนี้ ชายผู้นี้มีรายได้เป็นแสนล้านบาท ถ้ามว่าทำอาชีพอะไรถึงร่ำรวยมากในช่วงโควิด ตอบว่าเขาทำสิ่งที่คนทั่วโลกต้องการในยามโควิด คือ เทคโนโลยีช่วยการทำงานจากที่บ้าน (Work From Home) ให้เรียนจากที่บ้าน (Remote Learning) ประชุมจากที่บ้านไม่ต้องพบปะหน้ากัน (Video Teleconference) แม้แต่การหาเสียงประธานาธิบดีสหรัฐที่ผ่านมา ก็หาเสียงอยู่ในห้องทำงานแล้วถ่ายทอดไปทั่วประเทศอเมริกาผ่านเครือข่ายวิดีโอ คอนเฟอร์เรนซ์

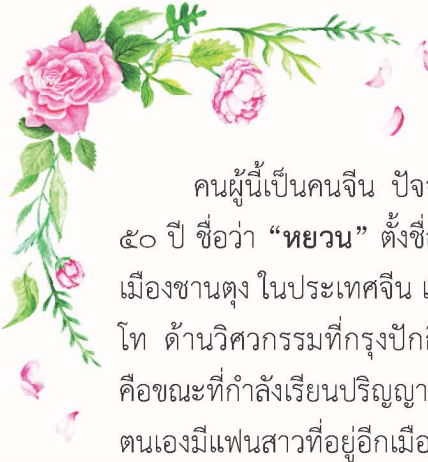

ขณะที่กำลังเทศน์ตอนนี้ก็มีถ่ายทอดสดผ่านสื่อออนไลน์ พระพุทธอยู่คนเดียว ไม่ใช่การสัมมนา ถ้าเป็นการสัมมนาในจอภาพจะมีหน้าถึง ๑๐๐ คน หรือมากกว่า ผู้ร่วมรายการพูดถามตอบกันไปมาได้ เรียกว่าการสัมมนาผ่านวีดิทัศน์ ไม่เหมือนกับถ่ายทอดผ่านกล้องตัวเดียว แต่เป็นการถ่ายทอดผ่านกล้องหลายตัวทั่วโลก มีคนเกี่ยวข้องกับหลายคนด้วยการใช้โปรแกรมซูม (Zoom) เหมือนกับที่ครูสอนจากโรงเรียนไม่ได้สอนฝ่ายเดียว นักเรียนก็ต้องให้ครูเห็นหน้าด้วยเพื่อเช็คว่าแอบนอนหลับหรือเปล่า เพราะฉะนั้นक्रमองจอภาพจะเห็นนักเรียนทุกคน จึงใช้โปรแกรมที่เหมือนอยู่ห้องประชุมเดียวกัน เรียกว่าซูม ผู้ก่อตั้งบริษัท ซูม วิดีโอ คอมมูนิเคชัน (Zoom Video Communications) จึงร่ำรวยมากเลยตอนนี้

อาตมภาพประชุมกับผู้นำศาสนาทั่วโลกเรื่องภาวะโลกร้อน เพื่อเตรียมประชุมใหญ่ Conference of the Parties (COP๒๖) ครั้งที่ ๒๖ ที่จะจัดขึ้นที่อังกฤษปลายปีนี้ การประชุมกับคนทั่วโลกต้องอาศัยโปรแกรมซูม และเมื่อเร็วๆ นี้ อาตมภาพจัดเตรียมประชุมแปลพระไตรปิฎกเป็นภาษาอังกฤษ อาตมภาพเป็นประธานเปิดประชุมจากไทย คนดำเนินรายการอยู่สเปน เราประชุมกับนักปราชญ์ทั่วโลก ใช้เวลาประชุมวันละ ๔ ชั่วโมง เป็นเวลา ๒ วัน เราประชุมกันด้วยโปรแกรมซูม

การเรียนการสอนทางไกลทั่วโลกก็ใช้ซูมกันเป็นส่วนมากในช่วงโควิด เจ้าของบริษัท ซูม วิดีโอ คอมมูนิเคชันผู้สร้างโปรแกรมซูมทำกำไรมหาศาล เขามีกำไรเพิ่มขึ้นจากต้นปีที่แล้วจนถึงปีนี้ ๓๖๐% เพราะวิกฤติโควิด มีรายได้รวมหนึ่งหมื่นหกพันล้านเหรียญสหรัฐ (๑๖ Billions) คิดเป็นเงินไทยเท่ากับสี่แสนห้าหมื่นล้านบาท

คนผู้นี้เป็นคนจีน ปัจจุบันอาศัยอยู่ที่แคลิฟอร์เนีย สหรัฐอเมริกา อายุ ๕๐ ปี ชื่อว่า “หยวน” ตั้งชื่อเป็นฝรั่งว่า “อีริค” เป็นคนจีนโดยกำเนิด เกิดที่เมืองซานตง ในประเทศจีน เรียนอยู่ที่ประเทศจีน จบการศึกษาระดับปริญญาโท ด้านวิศวกรรมที่กรุงปักกิ่ง ตอนที่เรียนหนังสืออยู่นั้น หยวนมีความฝันคือขณะที่กำลังเรียนปริญญาตรีปีหนึ่ง เขาได้จุดประกายความฝันจากการที่ตนเองมีแฟนสาวที่อยู่อีกเมืองหนึ่ง ซึ่งปกติ หยวนจะนั่งรถไฟไปหาแฟนสาวต่างเมือง โดยใช้เวลานั่งรถไฟถึง ๑๐ ชั่วโมง ช่วงเวลาที่นั่งรถไฟไปนั้น ก็นั่งบ่นในใจว่า “ทำไมมันนานเหลือเกิน ไม่มีอะไรที่ทำให้ได้เห็นหน้ากัน ให้หายคิดถึงในช่วงเวลานี้มือเดียวเลยเธอ อย่างมากก็แค่โทรศัพท์หากัน ไม่เห็นหน้ากัน” เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นเมื่อประมาณปี ๒๕๓๐ ตอนนั้น เขาคิดว่าเป็นไปได้ไหมที่จะมีวิธีที่พูดคุยกันแบบเห็นหน้ากันได้ด้วย เพียงกดปุ่มเดียว ถ้าทำได้คงจะดี แต่ก็เป็นไปได้ไม่ได้ สมัยโน้นยังไม่มีอินเทอร์เน็ต ก็ได้แต่โทรศัพท์คุยกันเมื่อโทรศัพท์ไม่จุใจ จึงนั่งรถไฟถึง ๑๐ ชั่วโมงไปหากัน นี่คือจุดเริ่มต้นของความฝันว่าอยากจะทำอะไรสักอย่างที่ทำให้คนอยู่ไกลกัน ได้เห็นหน้ากันและได้ฟังเสียงกัน

ต่อมาเขาจบการศึกษาปริญญาโทที่ปักกิ่งแล้วไปฝึกงานที่ญี่ปุ่น ๔ เดือน ช่วงฝึกงานอยู่ที่ญี่ปุ่นนั่นเอง มีคนเก่งคนหนึ่งของโลกบินไปญี่ปุ่นได้ขึ้นกล่าวปาฐกถา หยวนได้เข้าไปฟังด้วย แต่ปาฐกถาแสดงเป็นภาษาอังกฤษ หยวนจึงอาศัยฟังจากการแปล คนที่แสดงปาฐกถาวันนั้นชื่อ บิล เกตส์ (Bill Gates) เจ้าของบริษัทไมโครซอฟท์ ซึ่งต่อมาเป็นมหาเศรษฐีอันดับหนึ่งของโลกติดต่อกันกว่า ๑๐ ปี ในปี ๒๕๖๔ นี้ จัดเป็นมหาเศรษฐีอันดับ ๔ ของโลก

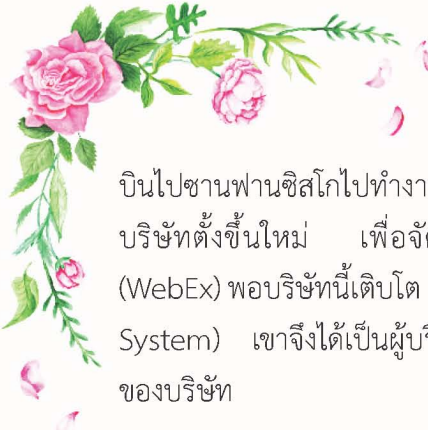

บิล เกตส์ พูดว่า “เรากำลังจะมีเทคโนโลยีสมัยใหม่ ให้คนอยู่ใกล้กันติดต่อกันได้ ชื่อ อินเทอร์เน็ต” เขาพูดเรื่องนี้ที่ญี่ปุ่นปี ๒๕๓๗ เมื่อ ๒๐ กว่าปีมาแล้วว่าโลกจะมีอินเทอร์เน็ต และโปรแกรมของไมโครซอฟท์จะมีให้ใช้อินเทอร์เน็ตได้ เป็นอินเทอร์เน็ตเอกซ์พลอเรอร์ (Internet Explorer) โดยมีชื่อย่อว่า ไออี (IE) ในประเทศจีนไม่เคยรู้จักอินเทอร์เน็ตในตอนนั้น เพราะฉะนั้น “หยวน” ตื่นเต้นมากพอรู้ว่าอินเทอร์เน็ตสามารถทำอะไรได้ อยากจะใช้อินเทอร์เน็ตที่เมืองจีนยังไม่มี เขาสืบค้นเสาะหาที่มาจึงรู้ว่าจะใช้อินเทอร์เน็ตต้องไปที่ “ซีลีคอนวัลเลย์” ชื่อเรียกของพื้นที่ทางตอนใต้ของพื้นที่อ่าวซานฟรานซิสโก หรือเรียกอีกอย่างว่า “หุบเขาคอมพิวเตอร์” ที่นักคอมพิวเตอร์ทั่วโลกร่วมงานกันทำอยู่ ที่นี่ได้สมญาว่า “ดินแดนอันเป็นสรวงสวรรค์ของวงการเทคโนโลยีและสตาร์ทอัพในระดับโลก”

หยวนฝันอยากจะไปซานฟรานซิสโกแล้วทำงานเกี่ยวกับอินเทอร์เน็ต เพื่อให้การประชุมทางไกลแบบมองเห็นหน้ากันตามที่เขาเคยฝันไว้ตอนที่นั่งรถไฟ ๑๐ ชั่วโมงสมัยเป็นนักศึกษาปริญญาโท แต่แค่ความฝันอย่างเดียวไม่มีทางเป็นจริง “น หิ จินตามยา โภคา โภคทรัพย์ทั้งหลาย หาได้สำเร็จด้วยความคิดอย่างเดียวไม่” หยวนจึงไปขอวีซ่าที่สถานทูตอเมริกันในปี ๒๕๓๘ ไปครั้งที่หนึ่งถูกรีเจ็ค (Reject) คือได้รับการปฏิเสธ เพราะเขาพูดภาษาอังกฤษไม่ได้ ตั้งแต่นั้นเขาพยายามเรียนภาษาอังกฤษเพิ่มเติม ไปขอวีซ่าครั้งที่สอง ก็ถูกปฏิเสธอีก ครั้งที่สาม ครั้งที่สี่ ครั้งที่ห้า ครั้งที่หก ครั้งที่เจ็ด ครั้งที่แปด ถูกปฏิเสธทุกครั้ง เพราะว่าภาษาอังกฤษใช้ไม่ได้ จึงต้องเรียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นอีก ๒ ปี

เขาไปขอวีซ่าเป็นครั้งที่เก้า คราวนี้ทำได้สำเร็จ เขาได้วีซ่าเข้าอเมริกา

บินไปซานฟรานซิสโกไปทำงานกับบริษัทเล็กๆ มีคนงานแค่ ๑๒ คน เป็นบริษัทตั้งขึ้นใหม่ เพื่อจัดการประชุมทางไกล ชื่อว่าบริษัทเว็บเอกซ์ (WebEx) พอบริษัทนี้เติบโตเจ้าของขายกิจการให้บริษัท ซิสโก้ ซิสเต็ม (Cisco System) เขาจึงได้เป็นผู้บริหารในบริษัทโดยเป็นรองประธานด้านวิศวกรรมของบริษัท

สิบปีต่อมา หยวนเกิดมีไอเดียคือความคิดว่า “ถ้าจะให้ดีต้องจัดการประชุมทางวิดีโอคอนเฟอร์เรนซ์ ด้วยโปรแกรมที่เคยผันไว้” แนวคิดของโปรแกรมนี้นี้อยู่ที่ว่า “ผู้เข้าประชุมอยู่กันคนละที่ สามารถประชุมแบบเห็นหน้ากันได้” เขาจึงนำกระบวนการขั้นตอนต่างๆ เสนอบริษัท แต่ก็ถูกปฏิเสธไม่ยอมรับ

ดังนั้นเพื่อตามความฝันนี้ หยวนแม้จะเป็นถึงรองประธานบริษัทแล้วก็ตาม ได้ตัดสินใจลาออกจากบริษัท พร้อมกับชักชวนเพื่อนๆ ที่อยู่ในบริษัท ลาออกไปด้วยกันถึง ๔๐ คน ล้วนเป็นวิศวกรด้วยกันทั้งหมด ไปจัดตั้งบริษัท “ซูม วิดีโอ คอมมูนิเคชัน” (Zoom Video communications) เป็นบริษัทสัมมนาทางวิดีโอชื่อว่า “ซูม” (Zoom) ในปี ๒๕๕๕ ตอนแรกบริษัทถึงกับล้มลุกคลุกคลาน ต้องหาลูกค้าตามมหาวิทยาลัยที่เรียนทางไกล บริษัทเติบโตมากเมื่อเกิดโควิด-๑๙ ปีที่แล้ว ภายในระยะปีเดียวบริษัททำรายได้ถึงหนึ่งหมื่นหกพันล้านเหรียญสหรัฐ คิดเป็นเงินไทยได้ ๔๕๐,๐๐๐ ล้านบาท จากคนที่เรารอนไปทีญี่ปุ่น ไปทำตามความฝันไปที่ “ซิลิคอนวัลเลย์” ซานฟรานซิสโก เขาเริ่มต้นจากไม่มีอะไรเลย เหมือนกับคนจีนที่มีเสื้อผืนหมอนใบอพยพมาประเทศไทย ในที่สุด หยวนกลายเป็นมหาเศรษฐีของโลกเพราะเกิดวิกฤตโควิดระบาดขึ้นมา

อดใจตามยกถา ว่าด้วยความไม่ได้ตั้งใจ

เพราะฉะนั้น เปลี่ยนวิกฤตโควิดให้เป็นโอกาส เปลี่ยนพินาศให้เป็นพัฒนา เปลี่ยนปัญหาให้เป็นบทเรียน อย่างอมืองอเท้า อย่างอมจำนน เมื่อโควิดทำให้กิจการงานสะดุดตกได้ ก็จัดเท่าที่จัดได้ เทศน์ผ่านสื่อออนไลน์ เตือนสติสังคมไทยว่า อย่าถือว่าธุระไม่ใช่ เพราะโควิดยังอยู่ไกลนอกประตูบ้าน ให้นึกถึงเรื่องกับดักหนูไว้ กับดักหนูไม่เกี่ยวกับไก่ ไม่เกี่ยวกับหมู ไม่เกี่ยวกับวัว แต่กับดักหนูคือโควิด ที่ทำให้ไก่ ให้หมู ให้วัว ตายหมด

นิทานเรื่องนี้สอนใจว่า สังคมไทยอย่านิ่งนอนใจ กับดักหนูที่เข้ามาเล็กๆ ทำให้ไก่ตาย ตอนนี้นักคิดเชื่อโควิดตายกันเกือบ ๑๐๐ คนแล้ว เข้าโรงพยาบาล ไม่มีที่ที่จะรักษา ต้องไปตั้งโรงพยาบาลสนาม เป็นสถานที่รักษาอาการชั่วคราว ไม่มีห้องไอซียู ไม่มีเครื่องช่วยหายใจ (Ventilator) มีพนักงานทางการแพทย์ดูแลบ้าง อย่าให้ถึงกับหมูตาย ถ้าวัวตายก็ต้องจบเลย ทางกรมแพทย์จึงออกมาเตือนว่า ถ้าสถานการณ์นี้ไม่ระวัง จะมีคนติดเชื่อเพิ่มขึ้นเป็น ๑๐๐,๐๐๐ คน ถึงตอนนั้น “หมูจะตาย” เพราะฉะนั้นต้องระวัง อย่าประมาท

เรื่องทำมาหากิน ก็อย่าได้หมดกำลังใจเพราะต้องเจอโควิดระบาด “โรคทรัพย์ไม่ได้มาด้วยความคิด” เมื่อต้องทำธุรกิจให้ใส่หน้ากาก ล้างมือ รักษาระยะห่างทางสังคม อย่าโลกมาก ทางรัฐออกระเบียบการเปิดห้างรับลูกค้า อย่าปล่อยให้เข้ามาจนเต็ม เหมือนสถานบันเทิงที่เข้าไปแล้ว ในที่สุดต้องถูกสั่งปิดทั่วประเทศ โลกมากลาภหาย ต้องช่วยกันดูแล แม้ไม่สำเร็จทันที เพียงแต่ว่าฝัน ต้องทำตามขั้นตอนทุกอย่างทุกประการ ทางรัฐมีคำสั่งอะไร ออกมาต้องปฏิบัติ รักษากติกา อย่าเอาแต่ใจตัวเอง อย่าโลกมาก รักสนุกแต่จะทุกข์ล้น

รวมไปถึงผู้ที่ฉีดวัคซีนโควิด ก็อย่าประมาท เพราะวัคซีนจะได้ผล ต้องฉีด ๖๐ - ๗๐% ของพลเมืองในประเทศ ปัจจุบันฉีดไปยังไม่ได้ ๑,๐๐๐,๐๐๐ คนเลย จึงป้องกันอะไรไม่ได้ เมื่อประชาชน ๖๐% ขึ้นไปฉีดวัคซีนแล้วจึงจะเกิดภูมิคุ้มกันหมู่ (Herd Immunity) วัคซีนที่มีตอนนี้ยังไม่พอ ที่รัฐบาลสั่งไว้จะใช้ได้จริงประมาณเดือนมิถุนายน ตอนนี้อยู่ที่วัคซีนที่มาแล้วคือ ซิโนแวค (Sino-vac) ของจีน และแอสตราเซนเนกา (AstraZeneca) ของอังกฤษ ล็อตแรกที่ผลิตในประเทศไทยเสร็จแล้ว ต้องส่งไปให้บริษัทแม่ประเมินคุณภาพอยู่ เมื่อผ่านการประเมินจึงจะเริ่มฉีดได้ในเดือนมิถุนายน แต่มีเพียงแค่ฉีดได้ ๒๓ ล้านคนเท่านั้น ต้องสั่งเพิ่มอีก

แม้จะสั่งเพิ่มวัคซีนแล้ว เมื่อถึงตอนนี้จะฉีดได้ ๓๐ ล้านคน ประชากรครึ่งประเทศ ยังไม่พอ รัฐบาลจึงเปิดให้เอกชนช่วยกันสั่งซื้อวัคซีนเข้ามา แต่ทว่าเอกชนกว่าจะสั่งได้ต้องรอคิว เพราะหลายประเทศสั่งจองไปก่อนล่วงหน้า จะได้วัคซีนประมาณปลายปี รวมวัคซีนทั้งของรัฐบาลและเอกชนฉีดได้ ๔๐ ล้านคน ได้ฉีด คงเหลือประชากรอีก ๒๗ ล้านคน ที่ยังไม่ได้ฉีด ถึงตอนนั้นถือว่าคงได้ระบบภูมิคุ้มกันหมู่

ภูมิคุ้มกันหมู่ (Herd Immunity) เป็นเหมือนฝูงวัวกระทิงที่มีลูกน้อยอาศัยอยู่ด้วย สิงโตจ้องจะขย้ำกินลูกน้อย ฝูงวัวกระทิงจะหันหลังสู้ โดยให้ลูกน้อยอยู่ตรงกลางวง ล้อมลูกน้อยไว้และคอยสู้กับสิงโต ป้องกันอย่างที่สุดชีวิตสิงโตจะขย้ำกินลูกน้อยไม่ได้ เพราะมีฝูงวัวกระทิงยืนประจันหน้าสิงโตคอยคุ้มกันอยู่

ครอบครัวหนึ่งถ้ามีสมาชิก ๕ คน ถ้าฉีดวัคซีนไปแล้ว ๔ คน ทั้ง ๔ คน

อจินตามยกถา ว่าด้วยความไม่ได้ตั้งใจ

จะมีภูมิคุ้มกันให้กับอีก ๑ คนที่ไม่ได้ฉีด เขาก็เลยได้รับการคุ้มกันไปด้วย ถ้าคนไทย ๔๐ ล้านคนได้รับการฉีดวัคซีน คนอีก ๒๗ ล้านคนที่ไม่ได้ฉีดวัคซีน ก็จะได้รับ การคุ้มกัน เพราะฉะนั้นจะต้องฉีดให้ได้ประมาณ ๔๐ ล้านคน

ในวัดก็เหมือนกันอย่าได้ประมาท ผู้ที่ฉีดวัคซีนแล้วก็ป็นพาหะนำเชื้อไปติดคนอื่นได้ คนฉีดวัคซีนแล้วติดเชื้อโควิดได้แต่ไม่ถึงกับตาย ไม่ถึงกับเข้าห้องไอซียู แต่เขาเป็นพาหะทำให้คนอื่นติดเชื้อได้ เพราะฉะนั้นทุกคนจะต้องใส่หน้ากาก ล้างมือ รักษาระยะห่างทางสังคม มิฉะนั้น จะพาให้คนอื่นติดเชื้อไปด้วย ต้องช่วยกันระวัง ดังที่พระเทศน์สอนให้เกิดความไม่ประมาท ตามนัยแห่งพระบาลีที่ว่า “ปมาโท มจจุโน ปหิ ความประมาทเป็นหนทางแห่งความตาย” ถ้าไม่อยากจะให้ไ้ตาย หมูตาย วัวตาย ก็ต้องเตือนสติกัน และถ้าไม่อยากจะตตาย ก็จะต้องตั้งใจทำงาน ไม่ใช่งอมืองอเท้า เพราะว่า “น หิ จินตมยา โภคา โภคทรัพย์ทั้งหลาย หาได้สำเร็จด้วยความคิดอย่างเดียว ไม่” ให้ทำเหมือนกับ อีริค หยวนที่ได้ดีเพราะโควิด คือมีโปรแกรมชวนให้คนทั้งโลกได้ใช้ และมีรายได้มาจากวิกฤตการณ์ เปลี่ยนวิกฤตให้เป็นโอกาส เปลี่ยนพินาศให้เป็นพัฒนา เปลี่ยนปัญหาให้เป็นบทเรียน ดังพรรณมา พอสมควรแก่เวลา

เทศนาปริโยสาเน ในอวสานเป็นที่สุดลงแห่งพระธรรมเทศนานี้ รตนัตตะยานุภาวณะ รตนัตตะยะเดชสา ด้วยเดชะบารมีแห่งคุณพระศรีรัตนตรัย และบุญกุศลทั้งปวง โดยเฉพาะบารมีธรรมแห่งหลวงพ่พระพุทธรธรรมวิเศษฐศาสดาในพระอุโบสถ หลวงพ่พระพุทธานาคอันศักดิ์สิทธิ์ ในพระวิหาร พระบรมสารีริกธาตุบนพระบรมธาตุมหาเจดีย์ ขอจงมารวมกันเป็นตบะ เป็นเดชะ เป็นพลวปัจจัย อำนวยพรให้ท่านทั้งหลาย จงประสบแต่

ความสุขความเจริญยิ่งๆ ขึ้นในร่มธรรมขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า
แคล้วคลาดปลอดภัยจากโรคร้ายทั้งปวง โดยเฉพาะภัยจากไวรัสโควิด - ๑๙
ประสงค์จํานงหมายสิ่งใดจงพลันสำเร็จสมมนโรถุม่มาตปรารณาทุกประการ

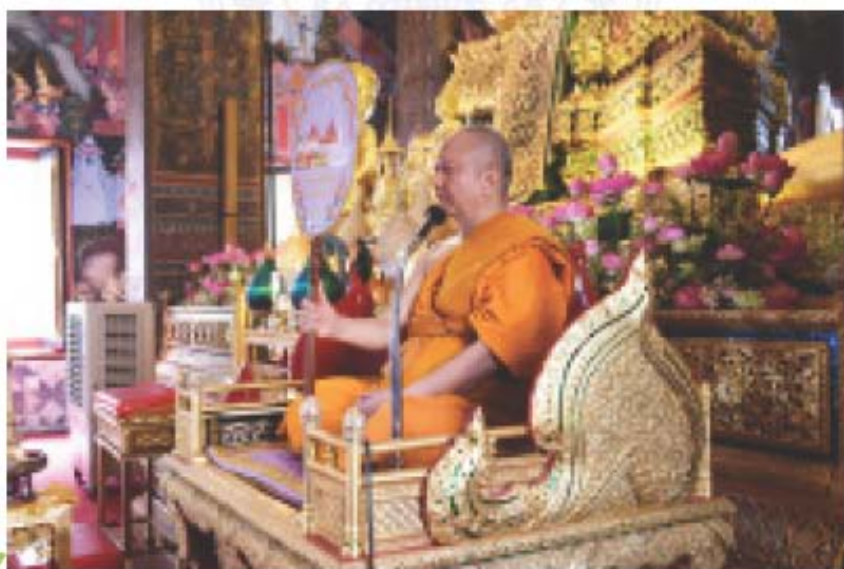
รับประทานแสดงพระธรรมเทศนาในอจินตามยกถา ว่าด้วยความไม่
ได้ตั้งใจ พอสมควรแก่เวลา ขอสมมติยุติลงคงไว้แต่เพียงเท่านี้

เอว่ ก็มีด้วยประการฉะนี้

อจินตามยกถา ว่าด้วยความไม่ได้ตั้งใจ

๒๓ พระพรหมบัณฑิต (ประยูร ธมฺมจิตฺโต)
วัดประยูรวงศาวาสวรวิหาร

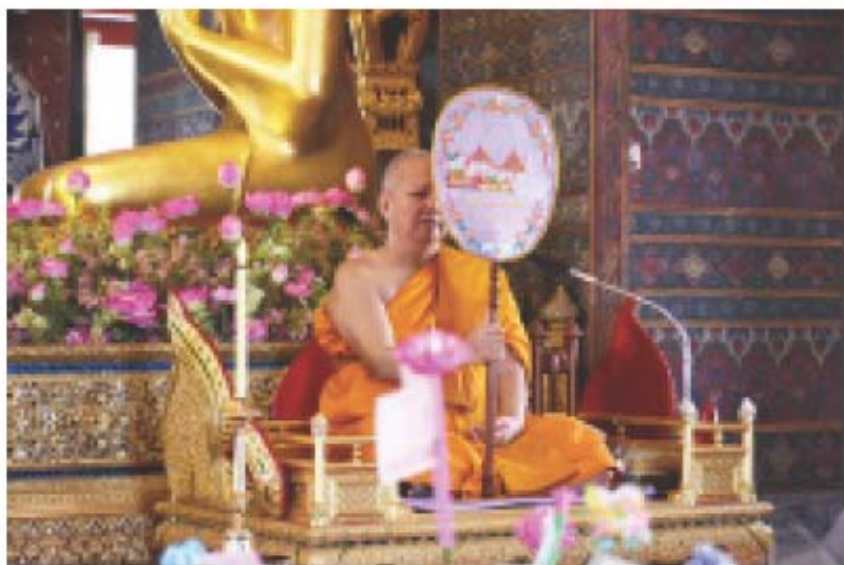

อจินตามยกถา ว่าด้วยความไม่ได้ตั้งใจ

อจินตามยกถา ว่าด้วยความไม่ได้ตั้งใจ

อจินตามยกถา ว่าด้วยความไม่ได้ตั้งใจ ๒๕

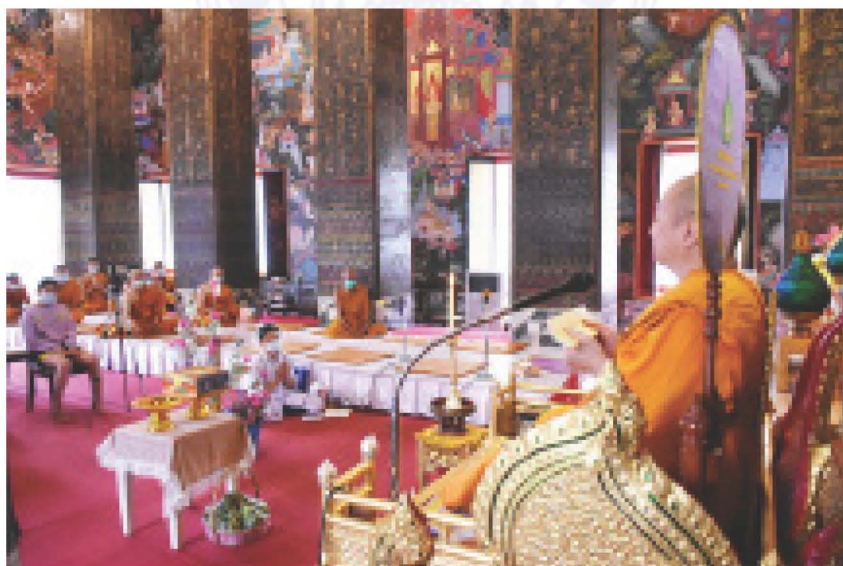

อจินตามยกถา ว่าด้วยความไม่ได้ตั้งใจ ๓๐

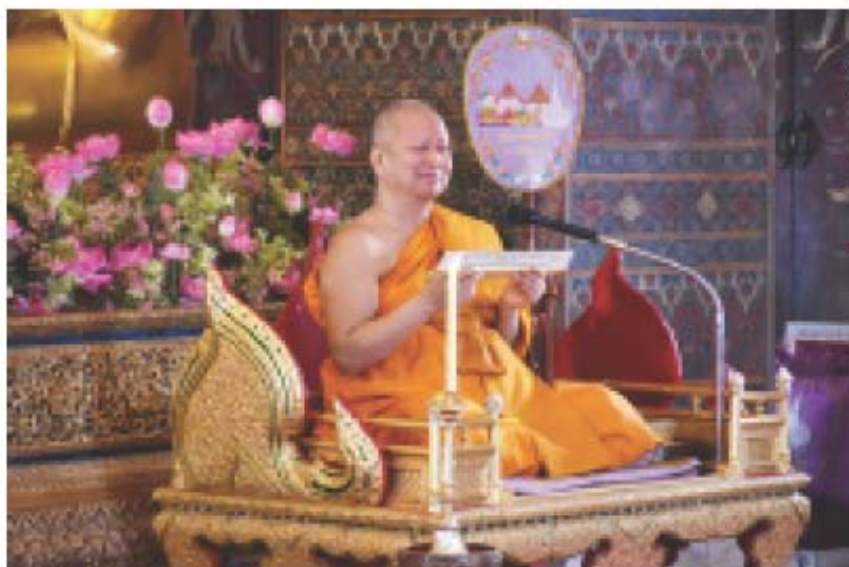

อจินตามยกถา ว่าด้วยความไม่ได้ตั้งใจ ๓๒

๓๓ พระพรหมบัณฑิต (ประยูร ธมฺมจิตฺโต)
วัดประยูรวงศาวาสวรวิหาร

อจินตามยกถา ว่าด้วยความไม่ได้ตั้งใจ ๓๔

อจินตามยกถา ว่าด้วยความไม่ได้ตั้งใจ

๓๓) พระพรหมบัณฑิต (ประยูร ธมฺมจิตฺโต)
วัดประยูรวงศาวาสวรวิหาร

อจินตามยกถา ว่าด้วยความไม่ได้ตั้งใจ

วัดชินใจ

ฉีดวัคซีนต่อต้าน
ภูมิวัคซีนทางจิต
โรคกายหากหายสนิท
ขาดซึ่งวัคซีนแก้

โควิด
แน่แท้
ยังป่วย
โรคเรื้อรังใจ

พระพรหมบัณฑิต
วัดประยุรวงศาวาสวรวิหาร
watprayoon.com